

[Indenrigsministeren.]

lempe Rentebetingelserne med Hensyn til den Henstand, der er ydet. Besvarelser herpaa er indkommet i Løbet af Efteraaret, og Ministeriet vil nu tage Stilling til hele Spørgsmaalet paa Grundlag af de Oplysninger, der saaledes nu foreligger.

Det ærede Medlem henviste dernæst i sin Tale til, at jeg ofte overfor ham havde fremsat Ønske om en ligeligere Fordeling for Kommunerne af det kommunale Skatte-tryk, og det har det ærede Medlem Ret i. Jeg har paa dette Omraade tidligere overfor det ærede Medlem henvist til 3 vigtige Punkter i denne Forbindelse. For det første, at de sociale Udgifter efter nugældende Lovgivning hviler saa uhyre ulige paa de forskellige Dele af Landet, saa deraf opstaar overordentlig stor Uretfærdighed. Jeg har endvidere i sin Tid henstillet, at Statstilskuddet paa de 1½ Mill. Kr. fordeltes til Kommunerne paa en retfærdigere Maade, og endelig har jeg henstillet, at Loven om den personlige Kommuneskat i det hele taget blev revideret paa forskellige Punkter.

Det ærede Medlem spurgte mig nu, hvad der i den Henseende er sket. Med Hensyn til de to første Spørgsmaal indeholder de af Socialministeren i Gaar forelagte Lovforslag Løsningen herpaa, og jeg vil udtale et oprigtigt Haab om, at det ærede Medlem vil blive en ivrig Medarbejder ved disse Lovforslags Gennemførelse. Jeg kan rolig sige, at der er ingen Dele af Landet, disse Love i højere Grad vil betyde en Retfærdighedshandling overfor, end netop de Egne, som bl. a. det ærede Medlem og jeg repræsenterer her i Rigsdagen. Lad mig føje til som min Opfattelse af hele dette Forhold, at dersom vestjydske Rigsdagsmænd ikke støtter den ændrede Fordeling af de sociale Udgifter, som disse Forslag er Udtryk for, vil de i Sandhed — jeg siger det uden Hensyn til Partifarve — være daarlige Repræsentanter for deres Landsdels berettigede Interesser.

Hvad angaar Revisionen af den kommunale Skattelov, er Arbejdet herpaa blevet opsat til det Tidspunkt, da man kunde over- skue Virkningerne af Socialreformens ændrede Fordeling af de økonomiske Byrder; men Arbejdet vil nu blive taget op, og jeg siger i det hele taget til det ærede Medlem,

at blot han vil udvise en lille Smule Taalmodighed, skal han nok paa dette som paa andre Omraader blive stillet overfor Arbejdet med alle de Problemer, som det ærede Medlem i sin Ministertid lod ligge.

Jeg skal nu kun tilføje overfor det ærede Medlem, at jeg forstod ham saaledes, at han nærede en sand Skadefryd over, at det efter hans Mening var meget lidt vigtige Love, der gennemførtes under Indenrigsministeriet i sidste Samling. Naa, nu vil jeg dog sige, at de 8 Love, der gennemførtes, vist taaler Sammenligning med Lovgivningsresultatet i det ærede Medlems sidste Ministeraar; thi den vigtigste Lov, det ærede Medlem fik, var den aarlige Indfødsretslov, og det skønt det ærede Medlem raadede over Flertal i begge Tingene. Det ærede Medlem vil sikkert ved at ransage sin Hukommelse erindre, hvorledes man naaede den 21. Marts 1929, uden at hans eget Parti havde turdet gennemføre de to eneste betydelige Lovforslag, det ærede Medlem havde fremsat i den Samling, nemlig Forslaget om Hjælpekasselovens Revision og om Amtsskatternes Omlægning.

Men lad det nu være! Jeg synes ærlig talt, det er lidt beskæmmende for det ærede Medlem, dette øjensynlige Velbehag, hvormed han noterer, at nogle betydelige Lovforslag, jeg havde fremsat, ikke gennemførtes i sidste Rigsdagssamling. Naar jeg f. Eks. tænker paa Lovforslaget om Statens Bygningsvæsen, er Forholdet jo det, at det ærede Medlem har sagt god for det med sit Navn under den Betænkning, hvorpaa Lovforslaget var bygget; dette Lovforslag lykkedes det at faa vedtaget enstemmigt her i Folketinget, og hvorledes kan det ærede Medlem saa med Velbehag notere, at det ærede Medlems Parti standsede det i Landstinget til Skade for Statens Økonomi?

Jeg har ofte undret mig over, at det ærede Medlems Form for Polemik skulde kunne tiltale netop den Vælgerbefolkning, han repræsenterer, og jeg kan rolig sige, at min Forundring vilde stige til Forbavselse, hvis det ærede Medlems Vælgere virkeligt anser det som Udtryk for noget værdifuldt, at deres Folketingsmand med Skadefryd kan anføre, at det ikke er lykkedes den nuværende Regering at faa gennemført betydelige Lovforslag, hvis Nødvendighed det ærede Medlem selv har erkendt.